

ELS SUBMINISTRAMENTS BÀSICS TAMBÉ SÓN DRETS ESSENCIALS

HISTÒRIA DE VIDA 1

Recollida pel Casal dels Infants Salt

Llegué a Catalunya en el 2019 con mi hija (un bebe de 11 meses) y esperaba encontrar una vida nueva. Venía de una situación muy complicada, huyendo de una situación de violencia y esperaba poder ofrecer a mi hija una vida mejor. El lugar que encontré para vivir, era un lugar oscuro, sucio, sin agua ni luz pero no tenía como pagar un piso. Fue una situación muy dura para mi y para mi hija.

Al principio, estaba muy triste y con mucha angustia pero al ver a mi hija, conseguí tomar las fuerzas para seguir adelante y organizarme para poder ofrecerle lo que necesitaba. Así que me organizaba para salir a la fuente a buscar agua. Eso suponía para mi mucho esfuerzo porque no tenía coche y también tenía que llevar a mi bebé. No tenía amigos/as aquí, no conocía nadie... Era muy difícil poder transportar todo el agua que necesitaba para cocinar, preparar biberones, limpiar a mi hija, limpiarme a mi.

Luego llegó el confinamiento, no tenía agua y la necesitaba para mi hija pero estaba muy asustada porque tenía que salir para ir a buscar el agua a la fuente, cuando aún no las habían cerrado. Pero tenía miedo de contagiarme, de tocar la fuente y que eso pudiera enfermar a mi hija. Fueron momentos de muchísima angustia para mi.

Decidí, comprar el agua pero no tenía suficiente dinero para poder comprar toda la que necesitaba para poder hacer las cosas básicas y, sobre todo, para darle a mi hija todo lo que necesitaba. Estaba sola, sin tener conocimiento de la lengua, sin documentación y sin conocer a personas que me ayudaran. Por suerte, antes de la pandemia había empezado a ir al Casal dels Infants y allí las educadoras, conociendo mi situación, empezaron a traerme agua y todo lo que necesitaba para mi y mi hija. Más tarde, desde el Casal y otra entidad (creo) hablaron con el ayuntamiento y consiguieron que me conectaran agua en casa para poder, durante la pandemia, tener agua desde casa y no tener que salir a buscarla.

Ahora estoy mejor. He podido cambiar de casa, estoy en una casa de alquiler social que tiene agua y luz. Con ello he podido tener una vida más o menos normal.

ELS SUBMINISTRAMENTS BÀSICS TAMBÉ SÓN DRETS ESSENCIALS

HISTÒRIA DE VIDA 2: VIURE SENSE DRETS

Recollida pel Casal dels Infants Salt

La meva família i jo, vam decidir marxar del Marroc buscant una vida millor pels nostres fills i per tenir més oportunitat per a nosaltres. Quan vam arribar aquí, les coses no van ser fàcils, no ens imaginàvem moltes coses que ens han passat...

Ens vam instal·lar a una casa que no tenia ni aigua, ni llum... No era fàcil amb tres fills i un d'ells nadó, viure sense calefacció, sense llum a la casa i sense aigua. Haver de calcular quanta aigua necessitaríem per passar aquella setmana per poder fer les coses bàsiques de la casa i poder donar als meus fills el que necessitaven (anar nets de roba, cuinar, dutxar-se, rentar-se les dents, etc)

Recordo que el meu fill gran em preguntava: "Mama, per què no tenim una casa com la resta de nens?"

Tot i que el meu marit anava buscar aigua amb garrafes a la font, moltes vegades ens quedàvem sense... No se'm treu del cap un dia que la petita va fer una glopada perquè li estaven sortint les dents i em vaig adonar que no tenia aigua per netejar... Us podeu imaginar com em vaig sentir...

Durant la covid, estàvem en la mateixa situació d'habitatge, però vaig tenir la sort que ens va ajudar molt una amiga que vaig fer durant els primers anys i aquesta amistat serà per tota la vida.

Tot el que he viscut aquests anys com a mare i dona m'ha fet ser més forta, tot i que és una realitat que no hauria de viure ningú.

ELS SUBMINISTRAMENTS BÀSICS TAMBÉ SÓN DRETS ESSENCIALS

HISTÒRIA DE VIDA 3

Recollida per Càritas Salt

Una família qualsevol. Mare i pare de tres fills petits. Pagaven un lloguer a un senyor que era el titular i llogater del pis. Arriba una primera carta comunicant que han de presentar-se al jutjat perquè el pis està embargat, a nom del llogater, i que ells han de marxar. Aquest llogater resulta que no pagava la hipoteca, ni els rebuts de llum, ni de l'aigua que aquesta família sí li feien efectiu cada mes, això sí, diners en mà. Tallen la llum i l'aigua.

Mentrestant la filla petita del matrimoni pateix una malaltia relacionada amb els bronquis que li provoca mucositat i tapament important a l'hora de respirar. Li cal connexió a la llum per poder endollar l'aparell que li facilitaria respirar millor. Des del CAP i a través del doctor de pediatria fa un informe perquè arribi a l'ajuntament a serveis socials i al banc, que és el qui duu a terme el desnonament. És un informe extens i prou aclaridor de la necessitat irrefutable de la nena a tenir cobertes les seves necessitats bàsiques. I convida als serveis i entitats adients que s'hi impliquin i facin el possible perquè aquesta família pugui viure amb dignitat, tenint en compte l'estat de salut de la seva filla. L'informe acaba en un calaix perquè no es pot utilitzar per manca de criteri i perquè, segons els diferents protagonistes del desnonament, no deixa de ser una opinió.

Ara la família, cinc persones, viuen amuntegades en una habitació en el mateix bloc de pisos a on vivien anteriorment i a on la majoria de pisos estan tancats. Per l'habitació paguen tres-cents vuitanta euros, de la que no poden sortir perquè ningú els lloga cap pis. Ell cobra mil dos-cents euros i no són suficient per tenir accés a un pis de lloguer.

ELS SUBMINISTRAMENTS BÀSICS TAMBÉ SÓN DRETS ESSENCIALS

HISTÒRIA DE VIDA 4

Recollida per Càritas Salt

Una parella jove amb un fill menor. No fa ni un any que han arribat al nostre país. Venien del Marroc amb uns quants diners estalviats per poder començar una nova vida. Després de recórrer moltes immobiliàries, a cap els volen fer un contracte de lloguer. No tenen feina, no poden aportar cap garantia d'ingressos i a més, no tenen la documentació regularitzada. Els familiars que els acullen diuen que no els poden ajudar més i que han de marxar.

Com que no tenen massa xarxa de contactes, a través d'un "paisà" s'ha assabentat de que hi ha persones que per uns quants diners et donen accés a un pis per ocupar. Com que la convivència és insostenible, decideixen accedir a pagar una quantitat elevada per accedir al pis. El pis els hi obren al matí. Al cap d'unes hores, apareix la policia dient que han de marxar. Uns veïns han denunciat l'ocupació. Ells desesperats i per no tenir problemes, marxen. Intenten contactar amb les persones que han donat accés però no responen.

Malauradament, han estat víctimes d'una estafa força perpetuada dels falsos lloguers ocupats. Aquella setmana és terrible per a la família entre angoixes, pors i plors. No veuen sortida i es plantegen tornar al seu país ja que no se senten ben tractats aquí. Però finalment, algú els ajuda. Els passa la direcció d'un pis "lliure" i sense intermediaris pel mig. Sembla que és un pis de banc que acaba de quedar buit. De seguida s'hi instal·len i d'entrada sembla que no hi ha res que faci sospitar que estiguin vigilats per alguna màfia o que la policia estigui avisada.

Malgrat tinguin un sostre on viure actualment, no tenen accés a l'aigua ni a l'electricitat. No es poden escalfar, ni cuinar, ni dutxar, ni obrir una aixeta, ni obrir la llum, ni tenir una vida digna. Han d'anar a buscar aigua d'una font propera i veure-hi amb espelmes. Aquesta és la seva realitat, com tantes d'altres.

MANIFEST

Els subministres bàsics també són drets essencials

L'article 25 de la Declaració dels drets humans afirma, «Tota persona té dret a un nivell de vida que asseguri la seva salut, el seu benestar i els de la seva família, especialment quant a alimentació, a vestit, a habitatge, a atenció mèdica i als necessaris serveis socials; [...]». Això, avui i aquí, no es compleix ja que són cada vegada més les persones que no tenen accés als subministraments (llum, aigua, gas, connectivitats).

La manca d'accés a aquests subministres bàsics fa que les persones afectades pateixin problemes d'higiene personal i de la llar, deteriorament de la salut física i emocional, conflictes veïnals, així com desestabilització en els àmbits relacional, ocupacional i d'oci. En conseqüència comporta viure en una situació de permanent desprotecció, incertesa, i precarietat.

Viure en una casa sense llum o accés a connectivitats, dificulta molt la possibilitat d'estudiar en arribar a casa als infants i joves. Si no hi ha aigua esdevé molt difícil poder dutxar-se, rentar els plats o la roba, cuinar o fregar el terra. Sense energia es passa molta fred o molta dificultat per cuinar. A més suposa destinar moltes més hores a les activitats de subsistència domèstica i a córrer riscos més grans. Totes aquestes situacions, que no ens permeten desenvolupar-nos com a persones, comporten una degradació tant a nivell psíquic com físic. Hem de considerar, doncs, l'accés als subministraments bàsics, com un dret essencial a garantir ja que es tracta d'un dret instrumental per poder exercir-ne d'altres com el dret a l'educació, a la salut, a l'alimentació, en definitiva el dret a nivell de vida digne. Així, doncs les entitats de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme, reclamem que:

- els ajuntaments de les comarques gironines que encara no ho hagin fet, signin un conveni amb l'empresa subministradora d'aigua del seu municipi per garantir-ne el subministrament a les famílies vulnerables,
- que, en el cas de les ocupacions justificades, s'apliqui el protocol entre administració i empresa subministradora per garantir el servei,
- s'apliqui la Llei 24/2015 de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.

La Coordinadora d'ONGs de les comarques gironines té per objectiu cada any celebrar l'aniversari de la Declaració dels Drets Humans donant veu a les entitats i persones que viuen o acompanyen situacions de vulneració dels Drets Humans a casa nostra. Això és el que hem fet avui, donant veu a aquestes famílies que pateixen una situació de vulnerabilitat dels seus drets bàsics, a casa nostra.

Girona, 10 de desembre de 2022

DRETS HUMANS, TOTS, PER A TOT HOM I A TOT ARREU!!

*Recull d'històries de vida sobre la manca
d'accés a subministraments bàsics,
amb motiu del 74è aniversari de la Declaració
Universal dels Drets Humans*

